

ሱባኤ ምቅርራብ ንብዓለ ልደት

“እንታይ እዋ ንግበር”

(ሉቃ 3:10፣ ግ.ሐ. 2:37)

ልደት ክርስቶስ ክነብዕል ንቀራረብ ኣሎና። ምቅርራብና ዓለማዊ ወይ ንግዙፋዊ ነገራትና ዝርኢ ዘይ ኮነ ንመንፈሳዊ ርክብና ምስ ኣምላኽ እዩ። ኣብ ዕለታዊ ሕይወትና እንተ ረኣና ሰብ ንብዙሕ ነገራት ይቀራረብ፣ ንውላድ፣ ንመርዓ፣ ንሞት፣ ንመርመራ፣ ንውግእ፣ ንሰላም፣ ንክፍኣት፣ ንዕርቂ ብዓል ንምብዓል . . . . እቲ ምቅርራብ ንብዙሕ ነገር ኽኸውን ይክኣል እዩ።

ክትቅረብ እንከሎኻ ኣብ ሓሳብካ ክልተ ነገር እዩ ዝመጽኣካ፡ 1. ክትዕወት፣ ነቲ እትቀራረቡሉ ዘሎኻ ከምቲ እትደልዮ ክኾንልካ። 2. ክትዕወት ኩሉ ዝክኣለካ ትገብር ኣብ ገለ እዋን ወላ ሕይወትካ እውን ትሸይጥ (ንኣብነት ኣብ ፖሎቲካ)። ምቅርራብ እምብኣር ሓደ ካብቲ ክንዕወት እንገብሮ ነገራት ሓደ እዩ።

ሓደ ካብቲ ዝዓበየ ምቅርርባ ዘድለዮ ድሕነት ወዲ ሰብ እዩ። ኣምላኽ ባዕሉ ተስፋ ሂቡ ዝጀመሮ ንኣዳምን ሔዋንን ስንቂ ንኣኣምን ንደቆም ኮይኑ ክሳብ መዓልቱ ዝበጽሕ በቲ ኣምላኽ ዝመደቦ ክኸዱ ክቀራረቡ ተነጊርዎም። ኣበው ነብያት ነዚ ተስፋ ኣምላኽ ዝኾነ ክቕረቡ ንደቂ እስራኤል በብእዋን ምስ ግዚኡን ኩነታቱን ኣሰናድዮም። ኣብ ገለ እዋን ምቅርራብ ስለ ዘጉደሉ ይደናገሩ ነሮም ኣብ ገለ እዋን ከኣ ብጽቡቕ ይቕረቡ ስለ ዝነበሩ ብሕይወት ዝህብ ተስፋ ይነብሩ ነሮም። ምቅርራብ ምስ ሓደጉ ብጸላእቶም ንስደትን ውርደትን ይቃልዑ ነሮም ኣብ ኣምላኽ ክምለሱ ከለዉ ከኣ ተስፍኦም ይዓቢ ነሩ። ሎሚ እዚ ኩነት ዳርጋ ኣይተቐየረን ስለ ምቅርራብና ክነጽብቕ ኢላ ቤተ ክርስቲያን ትነግረና ኣላ። ክትቅረብ ምስንዳውን ምብርባርን የድሊ።

ምቅርራብ ግላውን ሓበራውን ክኸውን ይክኣል። ፩ያ ብግልና ኣብ ጽምዋ ልብና ኣቲና ሕይወትና ክነሰናዱ ኣሎና። ንኣምላኽ ብግልና ክንረኽቦ ክንዛረቦ ክንሰምዖ የድሊ። ጎ. ኢ. ክ. ንበይኑ ኣብ እምባ ደይቡ ንሰማያዊ ኣብኡ ይራኽብ ነሩ። ሙሴ ከምኡ ኤልያ ኤልሳ ካልኣት ነብያትን፣ ቅ. ዮሐንስ መጥመቕ ብግሎም ኣብ እምባን ኣብ ጸምጸም በረኻን ንበይኖም ንኣምላኽ ይረኽቡዎ ነሮ። ፪ይ ብሓባር ከም ስድራ፣ ቍምስና፣ ቤተ ክርስቲያን ሃገር ብሓባር ክንረክብ ግቡእ እዩ። ያዕ 4:8 ንኣምላኽ ቅረብዎ ንሱ እውን ክቕርብኩም እዩ” ንዑ ኣብኡ ቅረቡ ንሱ ኽብርሃልኩም እዩ እናበለ ክንቀርቦ ይነግረና። ኣብ ነብይ ኢ.ዩ.ኤል 2:1118 ኣብ ኣምላኽ ክንቀርብ ንስሓ ከም ቀንዲ መጋበሪ ገሩ የቕርቦ። ኩሎም እቶም ምሕረት ኣምላኽ ዝደልዩ ቅድም ቀዳድም ክንስሑ ይግባእ። ምቅርራብና ኣብ ንስሓ ክንኣቱ እዩ ዝዕድመና ዘሎ።

ንኣምላኽ ክንቅበል እንጸርጎ ነገር ኣሎና፡

ናይ ሎሚ ምቅርራብና ነቲ መድሕና ዝኾነ ክርስቶስ ብዳግም ኣብ ልብና ክነሕድሮ፣ ኣብ መንጎና ክርከብ እዋ ብኹሉ ተሓዲስና እመናት ደቂ ኣምላኽ ክንከውን እንገብሮ ምቅርራብ እዩ። ቅ. ዮሐንስ መጥመቕ ንሰባት ንምጽኣት መስሕ ዝቕርብ ዝነበረ መጨረሻ ነብይ እዩ ነሩ። ኣብ በረኻታት ይሁዳ ኮይኑ “ጎደና እግዚአብሔር ጽረጉ መገዱ እውን ኣቕንዑ” እናነለ ይሰብኽ ነበረ

ህዝቢ ሽክ አብቲ ዝነበሮ ይመጽእዎ ነሮም ክንስሑ ብኃጢአቶም ክእመኑ ይነግር ነሩ። ንሱ ኣብ በረኻታት ይሁዳ እዩ ዝሰብኸ ዝነበረ። በረኻ ኣብ ቅዱስ መጽሓፍ ንኣምላኽ እትረኽበሉ ንኹሉ ናይ ዓለም ነገር ሓዲግካ ንኣምላኽ ጥራሕ እተድህበሉ ፍሉይ ቦታ እዩ። እስራኤላውያን ኣብ በረኻ ሲናይ ንኦሮብዓ ዓመት “ኮለል ኢሎም ክንስሑ ምእንቲ” ንሕጊ ኣምላኽን ንኪዳኑን ብምሉእ ብእምነት ክሳብ ዝሕልዉ ኮለል ኢሎም። ብኻልእ ክርክ እንከሎ በረኻ ቦታ ጽምዋ ቦታ ንስሓ ቦታ ተጋድሎ እዩ። በዚ ምኽንያት እዩም ብዙሓት ቀዳሞት ክርስትያን ኣብ በረኻታት ዝሰፍሩ ዝነበሩ ከምኡ ገዳማት ኣብ በረኻ ዝምስርቱ ዝነበሩ ንኣብነት ገዳም ቅ. ካተሪን ብዓልቲ ኣለክሳንድርያ ኣብ በረኻ ሲናይ ከምኡ ካልኣት ገዳማት ኣብ በረኻታት ግብጽን ዓዲ ዓረብን ተደኩኖም ንርኢ።

ምቅርራብና ኣብ በረኻ ልብና ክንኣቱ እሞ ኣብኡ ንኣምላኽ ክንረኽቦ ኢና እንቀራረብ ዘሎና። ኣብ በረኻ ልብና ኣቲና ነቲ ኩሉ ካብ ኣምላኽ ዘርሕቐና ሓዲግና ኣብኡ ክንምለስ ኣብ ነነድሕድና ሰላም ፍቕሪ ክንገብር ንመገዲ ኣምላኽ ክንሕዝ ኢና ንቀራረብ ዘሎና።

ቅ. ዮሐንስ መስሕ ይመጽእ ስለ ዘሎ ንኣኡ ዝግባእ ምስንዳው ገሮም ክጸንሑ ይነግር ነሩ። ቅድሚ ዮሐንስ እውን እግዚአብሔር ካብታ ቀዳሞት ወለድና ዝወደቐላ ዕለት ጀሚሩ ብብእሞኑ ከድሕኖም ከምዝኾነ ብዝተፈላለየ መገዲ የሰናድዎም ነሩ። ነብያት ምጽኣቱ ሰበኹ። ሎሚ እንሰናደዎ ምጽኣት ነቲ ቅድሚ ክልተ ሽሕ ዓመት ምእንታና ሥጋና ባህርና ዝለበስ ኣምላኽ ልደቱ ክንዝክር እንከሎና ንሕና ኣብ ሕወትና ክንገብር ዘድሊ ነገር ስለ ዘሎ እዩ።

ንኣምላኽ ምምሳል እዩ ተፈጥሮና፡

ዕለተ ልደት ክርስቶስ ዘተኸሮ ኣብቲ ኣምላኽ ባህርና ለቢሱ ንኣና ዝመሰሉሉ እዩ ዘተኸር። ኣምላኽ ንኣይ ካብ መሰለ ኣነ ሽክ ሎሚ ንኣኡ ክመስል ንማለት እዩ። ንኣምላኽ ክመስል እንታይ የድልየኒ ዝብል ሕቶ ክንሓትት ግቡእ እዩ።

ሰብ ብኣምሳልን ኣምላኽን እዩ ተፈጢሩ። ተፈጥሮናከስ ንኣምላኽ ምምሳል እምበር ንኻልእ ምምሳል ኣይኮነን። ዝዓበየ ኃጢአት ቀዳሞት ወለድና ክመስልዎ ዘይግብኦም ንኻልእ ስለ ዝመሰሉ እዩ። ኃጢአት ምስ ገበሩ መልክዕ ኣምላኽ ኣጥፊኦም ካልእ መሲሎም። ሓደ ሰብ ብሕማም እንተ ማሰነ ሕብሩ መልክዑ ሰውነቱ ስለ ዝቐይር ንጋገዮ ካልእ ስለ ዝመሰለ። ዝወረሰናዮ ኃጢአት ቀዳሞት ወለድና ዘይናትና ምምሳል እዩ። ድሕሪ ልደት መድኃኒና እውን እዚ ዝንባሌ ኃጢአት ኣይሓደገናን ኩሉ ጊዜ ካልእ ክንመስል ንደሊ። ዓመት ዓመት ንብዓለ ልደት ክንቅረብ እንከሎና ነቲ ካልእ መሲልናዮ ዘሎና ሓዲግና ኣብቲ ንኣምላኽ ዘምስል መልክዕ ክንምለስ ንማለት እዩ።

እሞ ሎሚ ኣነ ንመን እመስል ኣሎኹ ክንብል ንሕልናና ንርእስና ክንሓትት ግቡእ እዩ። ብርግጽ መልክዕና ናይ ገለና ብመጠኑ ዝቐየረ ክኸውን ይኸእል እዩ ናይ ገለና ሽክ ጨሪቹ ካልእ መልክዕ ለቢሱ ይህሉ እዩ እሞ እስከ ኣብ መስተያት ሕልናና ኣብ ኣምላኽን ምልስ ኢልና ገጽና ልብና መንፈስና ሕይወትና ንርክ እሞ ነቲ ካልእ ኣምሲሎና ዘሎ ንእለዮ። ኣንቲ ሓፍተይ ኣንታ ሓወይ ካልእ እምበር መሲልካ ዘይወገና ዘይናትና መሲልካ ተጋጊናኪ ተጋጊናካ እናበልና መልክዑ መልክዓ ቀይሩ ቀይራ ንዘላ/ሎ ንምክሮም።

ክርስቶስ መልክዎም ቀይሮም ካልእ መሲሎም ንዘለዉ ኣሕዋትና እንተ ሽክልና ንበይንና ወሲድና ዓገብ ክንብሎም ምስማዕ እንተ ኣበየና ሽክ ክልተ ወይ ሰለስተ ወሲድና ክንመክር ኣብዚ እንተ

ዘይተዓወትና እውን ንቤተ ክርስቲያን ክነግር ይነግረና። እዚ ዝሕብሮ ንሓውናን ሓፍትና ኣብቲ መልክዕ ኣምላኽ ዝኾነ ተፈጥሮኦም ክሳብ ዝምለሱ ከይንሕለል ከይንደክም ንማለት እዩ።

ሰብ ሎሚ ሓላው ሓወይ ኣይኮንኩን ባዕሉ ይፈልጥ ግብ ይበል ኣብ ምባል ጥራሕ ይርከብ፤ ፍቕሪ ሕይወት ከምኡ ብሓደ ካብ ምዃን ክፈላለ ዝጽዕር ብዙሕ እዩ። ዓለም ዝህወኹ ዝጨኻኸኑ ዝፈላለዩ ዝጻልኡ በዚ ሓማ። እንተ ኾነ ድላይ ኣምላኽ ከምኡ ኣይኮነን ንዝጥፍኦ ክንደሊ እንልኦኽ ንሕና ኢና ብዓልና ምልኦት ክረክብ ኩልና ደቂ ሓደ ቤት ዝኾና ብሓደ ክንውዕል ክነብዕል እዩ። ሓው ካብ ሓወ ሸፊቱ እንተ ወዓለ ዝተዓወተ ዝመስሎ ብዙሕ እዩ ግን ዓወት ኣብ ሓደ ምዃንን ንኣምላኽ ብሓደ ኣብ ምልማንን እዩ ዝርከብ።

ልደት ኣብ ኣምላኽ ክንምለስ የዘኻኸረና፡

ኣምላኽ ኣብኡ ክንምለስ ዕለት ዕለት ብዝተፈላለየ መገዲ ይቐርበና እዩ። ኣብዚ እዋን ወዲ ኣምላኽ ክርስቶስ ብርእሱ ኣብ መንጎና ምስ ሓደረ ዝቀረበና ምኽንያት ክንገብር እዩ ዝድለ ዘሎ። ቅ. ዮሐንስ “ቃል ሥጋ ኾነ ኣብ መንጎና ኸኦ ኃደረ” ይብል ዕሞቕ ምስጢር ትስብእቲ ክርስቶስ ከረድኦና ኢሉ። ኣምላኽ ብዘይካ ኃጢአት ንነፍስወከፍና መሲሎ ምሳና ኣሎ። እዚ ንኣና ክብሪ ኣብ ባህሪ ኣምላኽ ምስታፍ እዩ። ቅ. ጴጥሮስ “ኣማልኽቲ ኢኹም፣ ደቂ እቲ ልዑል ኢኹም” ይብለና። ቅ. ጳውሎስ ከኣ መሳርሕቲ ኣምላኽ ኣምባሳደራት ክርስቶስ ኢኹም ይብለና። ስለዚ ክርስቶስ ዝሃበና ማንም ኣይሃበናን። ተዘክሮ ልደት ነቲ ኣምላኽ ኣባና ዝገበሮ ክንዝክር ንማለት እዩ።

እንታይ ንግበር፡

ጭቡጥ ምቕርራብ ልደት ከምዝገበርና ዝገልጽ ከምቲ ሰባት ንቅዱስ ዮሐንስ መጥምቕ ዝሓተትዎ ክንሓትት እንተ ኸኦልና ጥራሕ እዩ ንሱ ኸኦ “እንታይ ክንገብር” ኣብ ዝብል ክንኣቱ ከሎና እዩ። ነዚ ክንብል እንተ ኸኦልና ኃጢአትና ክፍኣትና ውድቀትና ክነለሊ ክኢልና ኣሎና ማለት እዩ። ሰብ ክቐየር እንተ ኾይኑ ጣዕሚ ልደት መድኃኒ ከስተማቕር እሞ ኣብ ሓጎስ ልደት ክሳተፍ እንተ ኾይኑ ርእሱ ርእዩ ክኸእል ኣለዎ። ርእሰኻ ምርኣይ ማለት ኣብ ሕልናኻ ኣቲኻ ነቲ ድኽመትካ ክፍኣትካ ትዕቢትካ ኮታስ ኃጢአትካ ብምልኡ ርኢኻ ምኽኣል እዩ። እንታይ እግበር ኢሊ ምስ ርእሰይ ክዛረብ ክፍትሽ ዝዕድም እዋን። እዚ ብዓል ዝኣትወና ዘሎ ብግልናን ብሓባርን ክንቅረበሉ ዝሓትት እዩ። ክሕደስ፣ ክቐየር፣ ክዕረቕ፣ ክነጽሕ፣ ክምሕር፣ ካብዚ ካብ ኣምላኽን ካብ ሰብን ዓጊቱን ዘሎ ክፍኣተይ ክወጽእ እንታይ ክንብር ይግብኣኒ ክንብል ጠቓሚ ሕቶ እዩ።

ከም ሰብ እቲ ዝኸበደን ዘይንቐበሎን ንርእስና ክንከስስ ብበደልና ክንእመን ከይንስዓር ዝብል እዩ። ሎሚ ግን ክንስዕር ከም እንኸእል ሰማዕት ዮሐንስ ይነግሩና። ደፊሮም ልቦም ከፊቶም ንልኡኽ ኣምላኽ እንታይ እግበር እናበሉ ሓቲቶም ለባምን ፍርሃት ኣምላኽ ዝመለኾ ሰብ ዝብሎ። ዝተሃህዦም መልሲ “ተነስሉን ምሕረት ሕተቱን” ዝብል እዩ።

ሎሚ ክንስሓሉ ዝድለ ዘሎ እንታይ ዓይነት ኃጢአት እዩ? ናይ ዘመና ኃጢአት ብፍሉይ እንፍለጠሉ ክፍኣት ኃጢአት እንታይ ኣሎ? ብርግጽ ሓደ ክንብሎ እንኸእል ሰይጣን ንልቢ ብዙኃት ማሪኹ ኣብ መገዲ ጥፍኣት ክኣትዉ የሸንፍ ከም ዘሎ ኩላትና እንዕዘቦ እዩ። ቅትለት፣ ውግእ፣ ሓሶት፣ ጥልመት፣ ዓመጽ፣ ስም ሰባት ምክፋእ፣ ምቕያም፣ ስርቂ ዝሙት፣ ወገንነት፣ ንኣይ ጥራሕ ይጥዓመኒ ዝብል. . . . እዝን ካልእን ልብሰብ መሊኹ ዓለምና ትሳቕ ኣላ። ነዝን ካልእ ግላዊ ኃጢአትናን ክነጥፍ ክንስሓሉ ዝዕድም ግዜ ኢና ዘሎና።

ቅ. ዮሐንስ ንፈሪሳውያን ንሰዱቻውያን ንወተሃደራት ነፍቶም በደል እና ነገረ ክንስሑ ይነግሮም ነሩ። ሎሚ ንነፍስወከፍና ነፍትና ክፍላትን ድኻሙትን ክንእርም ሽዑ ከም ማሕበር ክርስቶስ ኣብ ሓደ መአዲ ክንጽመድ ኢና ንሕተት ዘሎና። ናይ ግልናን ናይ ሓባርን ኃጢአት ኣሎና። ብግልና ባዕልና እንፈልጦ ዝፈጸምናዮ እዩ። እቲ ናይ ሓባር እንብሎ ንዓመጽ ክፍጸም እንከሎ ሱቕ ምባል ፈሪሕካ እንታይ ገደብኪ ባዕሉ ይፈልጥ ኢልና ክነብር እንከሎና ንምሉእ ማሕበር ንብድል። ሕብረተ ሰብ ከምኡ ቤተ ክርስትያን ብሰባት ዝቐመት እያ ሓደ ክሓምም እንከሎ ንብዙሓት ክልክም ይኽእል እዩ። ሎሚ ሓደ ካብቲ ከቢድ ኮይኑ ዘሎ ሓደ ንብዙሓት ኣብ ናይ ክፍላት መአዲ ከምዝወድቁ ይገብር ንሶም ክኣ ፈሪሖም ድዮም ወገኖም ኮይንዎም ድዩ ወይስ ጥቕሚ ኣልይዎም ይሰምዕዎ ይስዕብዎ እንተ ኹን ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ብግልና እምበር ናይ ሓባር ሕቶ ኣይቀርበናን እዩ። ምስ ብዓልም መን ነርካ ብዛዕባ ካልኣት ኣይ ኮነን እንሕተት ገግብርና ኢና እንሕተት ስለዚ ንግላዊ ግብርና ሓላፍነት ለቢስና ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ቀሪብና መልሲ ክንህብ ንቀራረብ። መንግስተ ሰመይ ብወፈራ ኣይ ኮነትን እትእቶ ብፍቕርን ብምምሓሓርን እያ እትእቶ።

ልብሲ መርዓ ምልባስ የድሊ፡

ብዓለ ልደት ናይ ሰላም ናይ ሓጎስ ናይ ዕርቂ ብዓል እዩ። ንኣኡ ዝበቅዕ ኩነት ክንፈጥር ኣሎና። ምሉእ ሓድነት መንፈስን ግብርን ለቢስና ብሓደ ክንርከብ እዩ ድላይ ኣምላኽ። ኣብ ዝተፈላለዩ ልቢ ኣምላኽ ክኣቱ ኣይክእልን እዩ።

ልብሲ መርዓ ክንለብስ ንቀራረብ። ኣብ መርዓ ዝዕደም ሰብ ዝበለጸ ዝበሎ ልብሲ እዩ ዝለብስ ብፍላይ ኣብ ባህልና እንተ ረኣና ደቂ ተባዕትዮ እጀጠባብ ከምኡ ተቐምቂምም ኩሉ ዝግባእ ግሩም ባህላዊ ልብሲ ለቢሶም ኣብ መርዓ ይሕወሱ። ደቂንስትዮ እውን ተሓኒነን ዙርያ/ጥልፊ። ከምኡ ኩሉ ዘማዕርገን ለቢስን ይቐርባ። ነዚ ዘየማልኦ ሰብ ድሓንድዩ/ድያ እናተባህለ ይዝረበሉ። ኩሉ ኣብ ሓጎስ ኣብ ኣኽብሮት ሓደ ልቢ ኮይኑ ይውዕል። ኣብ ወንጌል ልብሲ መርዓ ዘይተኸድነ ኣብ ግዳም ኣብ ስቓይ ቦታ እዩ ዝድርብ ምኽንያቱ እቲ ዝግባእ ልብስን ክብርን ገሩ ስለ ዘይቀረበ።

ንልደት ጎይታ ከምኡ ንመዓልቲ ምስ ኣምላኽ ሓደ ዝኾናላ ዘበሰረት ዕለት ንምብዓል እንታይ ክንገብር ይግብኣና። ኣብ ሓደ ልብን መንፈስ ክንኣቱ እዩ እቲ መሰረታዊ መጻዕቕታ። ብግዙፋዊ ልብስና ኣጻዕዲና ኩሉ ኣማሊእና እንተ ቐረብና ግን ልብና እንተ ዘይነጽሐ ብዓልና ጎደሎ እዩ። ልብሲ መርዓና ሎሚ ትሕትና ፍቕሪ ዕርቂ ሰላም ምግባር እዩ። ነዚ ዝለበሰ ሰብ ናይ ብሓቂ ልብሲ መርዓ ኣብ ልቡን ሕይወቱን ለቢሱ “ኣቱም ናይ ኣቦይ ብሩኻት ካብ ዘለዓለም ንዝተሰናደወልኩም ክብሪ ክትቅበሉ እተዉ” ዝብል ይሰምዕ።

ሓደ ካብቲ ቀንዲ ጠቓሚ ሓሳብ “ስለምንታይ እዩ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰብ ኮይኑ” ኢልና ክንሓትት መሰረታዊ ሕቶ እዩ። ስለምንታይ ኢልና ክንሓትት እንተ ኸኣልና መልሲ ክንህብ ኣሎና መልስና ኸኣ “ኣምላኽ ኩልና ደቂ ሰብ ክንድሕን ደቂ ሰማይ ኮና ንዘለዓለም ምስኡ ክነብር ስለ ዝደለ እዩ”። ድላይ ኣምላኽ ክነለል ይግባእ። ድላይ ኣምላኽ ክትሰምዕ ክተተግብር ጽን ኢልካ ምስማዕ የድሊ። ኣምላኽ ኣብ መንጎና ኣሎ ይዛረብ ኣሎ ጸጊሙ ዘሎ ዝሰምዕ ውሒዱ። ዘተግብር ውሒዱ ኩሉ ዳርጋ ጸማም እነኒ ሒዙ ይጉዓዝ ኣሎ። እስከ ሎሚ ህድእ ንበል እም ነቲ ዝመጸና ዘሎ ክርስቶስ ንቀበሎ ንስምዓዮ ኣብ ኣፍደገ ገዛና ኮይኑ ይኸሕኸሕ ኣሎ ንኸፈተሉ።

ልብና ከፊቱ ካብ ኃጢአትና ኣንጺሑ ብርሃን ልደቱ የካፍለና።

አባ ንጉሠ ፍሥሐ